

L'ofici més antic del món: fer de meuca a la Grècia antiga

Sergi Grau
ICAC- UB

Selecció de textos

1. DEMÒSTENES, *Contra Neera* 122

Tenim les meuques per al plaer, les concubines per a la cura quotidiana del cos, les esposes perquè infantin fills legítims i custodiïn el que hi ha dins la llar d'una manera digna de confiança.

2. LUCRECI, *La naturalesa de les coses* IV, 1263-1277

I com el suau plaer hom procuri,
també això té moltíssima importància: perquè, a la manera de les feres
i tal com ho fan els quadrúpedes, la majoria opina
que les mullers conceben millor, per tal com així els seus llocs poden absorbir,
amb els pits cap avall i els malucs alçats, l'esperma;
no serveixen per a res a les mullers els moviments lascius;
car la muller es guarda de concebre i s'hi resisteix
si ella mateixa amb les natges segueix, delitosa, el plaer del seu home
i mou onades amb el pit completament desmanegat:
aparta llavors el solc del punt correcte i del camí
de la rella, i desvia del seu lloc el git de l'esperma.
Precisament per això les meuques solen bellugar-se,
no fos cas que les omplissin sovint i quedessin prenyades,
i per tal que al mateix temps el plaer sigui més agradós als homes,
quelcom que a les nostres esposes no sembla que els calgui gens.

3. FILÈMON, *Els germans*, frag. 3 Kassel-Austin

Vas trobar una llei per a tots els homes, Soló;
perquè diuen que fores el primer a veure en això,
per Zeus, una cosa beneficiosa i saludable per al poble,
i és escaient que ho digui, Soló:
en veure la nostra ciutat atapeïda de nois
que patien les urgències de la naturalesa
i s'extraviaven on no és decorós de fer-ho,
va comprar dones i va disposar-les arreu,
que eren públiques i estaven ben preparades.

4. EUBUL, *Nània*, frag. 67 Kock

Aquell qui d'amagat copula en llits obscurs
¿no és pas el més miserable de tots?
En canvi, hom pot admirar a plena llum del sol
les noies disposades en fila, nues,
que estan guarnides de vestits fins, semblants

a les joves que l'Erídan nodreix amb les seves aigües pures,
i comprar a bon preu el plaer,
sense perseguir cap amor furtiu,
la més vergonyosa de totes les malalties,
per supèrbia, més que no pas per desig.

5. ASCLEPIADES DE SAMOS, *Antologia Palatina* V 158

Amb la maliciosa Hermíone jugava jo un dia; portava
un cinyell gravat amb flors, ai Pàfia,
escrit, tan llarg com era, amb lletres d'or: «Estima'm,
i no et turmentis si un altre m'haurà.»

6. MENANDRE, *La sàmia* 392-396

Per guanyar deu dracmes
miserables, recorren els banquetes i
beuen vi pur fins a morir, o
passen fam si no ho fan amb diligència i ben de pressa.

7. ANÀXILAS, *Neotis*, frag. 22, 1-6 Kassel-Austin

De qualsevol dels homes que hagi estimat mai una meuca,
¿qui podria dir que hi ha cap llinatge més malvat?
¿Qui, tant si és dragona salvatge com la Quimera que alena foc,
Caribdis o Escil·la de cent caps, reina dels gossos,
o Esfinx, Hidra, lleona, equidna, o el poble alat de les Harpies,
ateny en infàmia aquesta raça menyspreable?
Ningú, perquè elles les superen totes en mal.

Bibliografia selecta

- CALAME, Claude (ed.), *L'amore in Grecia*, Roma-Bari 1983.
CALAME, Claude, «Uno status intermedio: l'hetaira al banchetto», en *I Greci e l'eros. Simboli, pratiche e luoghi*, Roma-Bari 1992, pàgs. 82-87.
DOVER, Kenneth J., «Classical Greek Attitudes to Sexual Behaviour», *Arethusa* 6, 1973, pàgs. 59-74.
FLACELIÈRE, Robert, *L'amour en Grèce*, París 1971.
HENRY, Madeleine M., *Menander's Courtesans and the Greek Comic Tradition*, Frankfurt del Main-Berna-Nova York 1985.
HERTER, Hans, «Soziologie der antiken Prostitution im Lichte der heidnischen und christlichen Schrifttum», *Jahrbuch für Antike und Christentum* 3, 1960, pàgs. 70-111.
LESKY, Albin, *Vom Eros der Hellenen*, Göttingen-Zuric 1976.
LICHT, Hans, *Sexual Life in Ancient Greece*, Londres 1969.
PELLIZER, Ezio, «Lineamenti di una morfologia dell'intrattenimento simposiale», *Aufidus* 2, 1987, pàgs. 87-102.
ROSSI, Amato, *Donne, prostituzione e immoralità nel mondo greco e romano*, Roma 1979.
ROSSIAUD, Jacques, *La prostituzione nel Medioevo*, Roma-Bari 1984.
SCHNEIDER, K., «Hetairai», en *Paulys Real-Encyclopädie der classischen Altertumswissenschaft* VIII, 2, 1913, col. 1331.
WEHRLI, Fritz, *Motivstudien zur griechischen Komödie*, Zurich-Leipzig 1936.